

Sexe al Mercat

Ds, 9/04/2011 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Llegia dijous passat a [El País](#) la notícia que dues companyies de dansa canadenques actuaven consecutivament fins aquest diumenge al Mercat de les Flors bé durant un tros o bé durant tota l'obra completament nus, i una de catalana en representa una al TNC que s'hi relaciona, er la temàtica. Els temes feien referència a la prostitució i utilitzaven un sòl olíós o es feien caure damunt els espectadors com a tècniques d'interès citades pel crític. Ell mateix observa que les dues peces es programen "*tras el follón de Gang bang en el Teatre Nacional de Catalunya (TNC), con su sexo gay durante la visita del Papa y sus sustos ultras*". Més endavant, Francesc Casadesús, director del Mercat, etziba que "*pese al pasado católico, no creo que suceda nada*". Un dels coreògrafs, Daniel Léveillé explica que "*inicialmente quería que los bailarines llevaran la mínima ropa, bañador, calzoncillos, bragas. Pero me gusta llevar las ideas al límite. La desnudez desvela el alma humana. Desvestirlos del todo fue una revelación, para mí y para ellos. Cuando un bailarín baila mínimamente cubierto es sexy, cuando lo hace desnudo es completamente diferente, otra dimensión, de una vulnerabilidad esencial. (...) No escondo la humanidad de los bailarines*", afirma el mateix dia que l'Alcalde Hereu [anuncia](#) la limitació del nudisme a la ciutat de Barcelona.

Ja veieu quin cacau mental té tothom a l'hora de barrejar sexe i religió: un còctel que deu donar molt de sí, especialment a nivell propagandístic. Certament, el cos nu ven (i ja ho entenc, a mi també m'agrada ...uns més que altres, tot s'ha de dir) i la mitificació (en forma d'obra de teatre o dansa, és a dir, *seriosa*) dels aspectes més aparentment més sòrdids de la seva 'venda' (prostitució, bars de contactes gais) n'és un exemple. Costa molt fer un discurs a la contra d'aquesta tendència, encara que sigui per reclamar espai per a la intimitat, respecte per la nuesa o, simplement, que la inabastable mercantilització (i banalització) de tot el que ens envolta no inclogui integralment el nostre cos o la nostra sexualitat. Costa molt i per això trobo que Hereu és agosarat (bravo). Amb els mateixos arguments que un liberal 'salvatge' retreu les barreres a qualsevol mercantilització, un 'progre' no menys salvatge aplaudeix tota ruptura de límit, inclosa la de la nostra integritat.

El més rocambolesc, de tota manera, és el prejudici que s'atribueix a l'adjectiu 'catòlic' com aquell qui no tolera espectacles amb referències sexuals explícites o amb l'exhibició corporal. Si bé és cert que s'han utilitzat arguments religiosos (i alguns ben banals) per defensar l'extrem contari, el del tabú del sexe, i que en el context dels evangelis la depravació sexual era sinònim de la cultura opressora i egoista dels romans, també és cert que en la cultura cristiana, especialment la catòlica, les referències a la carnalitat són molt explícites. No és estrany en una religió que diu creure en el Déu 'encarnat'. Només cal que mirem el món de l'art, sobretot en el Renaixement i el Barroc (tinc massa exemples per dir-vos, segur que vosaltres també). Ho [deia](#) molt bé el cardenal Ravasi fa més d'un any a Barcelona: "*El catolicismo contempla al ser humano en su integridad: eso suma lo espiritual y lo sensorial. El ser humano no se reduce sólo a abstracciones espirituales: ies también sensorial, carnal, sensual, erótico...!*". (...) [Fixi's amb] "*el erotismo del*

Cantar de los cantares, o a los teólogos medievales: "En el hombre, el deseo de mujer es un bello don de Dios".

Però, és clar... En viure com vivim en una societat hipersexualitzada (o hipermercantilista que també es menja l'espai sexual), aquest espai al mig entre allò carnal i la privacitat, entre el desig i els valors, entre l'altre com a objecte o com a subjecte, és més difícil de classificar. Per això, dels reprimits en diem catòlics carregant-nos l'erotisme inclòs a la cultura catòlica, amagant-lo, censurant-lo. Talment com fan els obsessos com [Miró i Ardèvol](#), tot el dia parlant de sexe i fent de guia del més picant, al que jo ara mateix trucaria per promocionar els espectacles de dansa que he citat si en fos el seu empresari.